

Der blev stillet mig nogle konkrete spørgsmål derudover. Hr. Hans Christian Schmidt har spurgt mig, om det er rigtigt, at sagen vender tilbage til Folketinget, hvis de forudsætninger, der er nævnt her, ændrer sig, og det kan jeg selvfølgelig bekræfte. I overensstemmelse med reglerne i Europaudvalget kommer det tilbage som forhandlingsoplæg, når der foreligger en endelig retlig beslutning.

Jeg troede, at vi havde haft det til forhandlingsoplæg, men reglerne er nu engang sådan, at det først skal til forhandlingsoplæg, når der foreligger en endelig retlig afgørelse. Men i sammenhængen er det jo fuldstændig fløjtende ligegyldigt, i betragtning af at Folketinget den ene gang efter den anden har vedtaget denne beslutning, som også bliver vedtaget her.

Jeg kan næsten ikke huske en beslutning her i Folketinget, som vi har truffet så mange gange, og som man alligevel vil sætte spørgsmålstejn ved. Men jeg kan bekræfte, at den vender tilbage, og det er også en bekræftelse til fru Henriette Kjær.

Og til hr. Kolstrup vil jeg kun sige, at vi holder altså fast i vores forpligtelser, vores internationale forpligtelser, og vi gør det, og vi er det land, der i forhold til vores samlede udledninger reducerer mest, har påtaget os den største forpligtelse, og i al beskedenhed er vi også dem, der har gjort mest for at leve op til de forpligtelser.

Derfor er det altså lidt tosset, at man skal påtage sig, som hr. Martin Glerup jo udmærket sagde det, bare fordi det har regnet i Sverige og Norge, en yderligere forpligtelse ud over det, vi allerede har forpligtet os til, som er nummer 1 i verden. Det synes jeg er et urimeligt forlangende.

Formanden:

Jeg henstiller til ministeren, at vi holder en rimelig tone i debatten. Herunder vil jeg sige: Det tilkommer ikke ministeren at give medlemmer af Folketinget personlig karakter ...

Man diskuterer ikke med formanden.

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil indlede med at gøre miljø- og energiministerens opmærksom på, at jeg ikke havde stillet nogen spørgsmål til miljø- og energiministeren i onsdags. Derudover vil jeg sige, at det da er meget beklageligt, at miljø- og energiministeren fra Folketingets talerstol betragter det, at ministeren har troet, at han havde mandat fra Folketingets Europaudvalg uden at have fået mandat i Folke-

tingets Europaudvalg, som et bagatelagtig procedurespørgsmål, når vi gang på gang fra Europaudvalget siger: Vi vil gerne have klarhed over mandatgivningen, og tilsyneladende har vi en minister, der tror, han har fået mandat. Men det har han ikke fået.

Det er meget beklageligt, og jeg synes, at det giver os endnu mere grund til at være bekymret, når vi næste gang skal give mandat til miljø- og energiministeren.

Formanden:

Vi diskuterer ikke her i dag procedureregler i forbindelse med Europaudvalgets møder. Vi diskuterer Kyoto-protokollen. Det vil jeg bede om, at man efterlever i den efterfølgende debat.

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Hr. Kim Behnke og Enhedslisten har en lidt – som jeg hører det – forkvaklet holdning til Kyoto-protokollen. Det er simpelt hen noget af det vigtigste, der er sket her de sidste mange år, og jeg er utrolig lykkelig for, at et stort flertal vedtager – ratificerer – protokollen i dag.

Det er af stor betydning for Grønland, for de emissioner, man taler så meget om, kører altså nordpå og skader vores helbred i Grønland. Så jeg foreslår, at vi, når vi har stemt – men det må vi nok ikke for formanden – råber et trefoldigt hurra og håber, at det kan høres helt over there i USA.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg bliver jo nødt til at tydeliggøre Enhedslistens holdning til den danske miljø- og energiminister. Den miljø- og energiminister, der fører klar tale, tager førertrøjen på det grønne område og siger fra over for enhver form for spekulationsmekanisme på internationalt plan, den minister fortjener støtte.

Den minister, der vil en dansk energipolitik, hvor man reducerer mest muligt, fortjener støtte. Og den minister, der vil støtte på en lang række andre områder, fortjener støtte; men den minister, der kommer med et forslag til forøvelse til ratifikation og Kyoto og blander det sammen med en diskussion i EU om, hvordan vi skal fordele det her, og blander det sammen med en diskussion med Venstre om, hvordan man skal svinebinde kommende regeringer med hensyn til CO₂, den diskussion siger vi nej tak til.